Slovenský štát a občania doslova padajú na hubu, kým fešáci mafiánikovia si betónujú moc

- CZ24 News | 1. října 2021

SLOVENSKO: Niekto je unavený z toho, že nedokáže uživiť rodinu a deti, iný z toho, že ho „politika nebaví“. Niekto sa snaží prežiť od výplaty k výplate a iný sa sťažuje na dezilúzie a fňuká, že „to, do čoho išiel, si predstavoval inak“. Niekomu sa rúca firma, niekde je hromadné prepúšťanie a iní sa realizujú v lžiach, podvodoch a komisiách či radách, na ktoré ich vozia vládne limuzíny. „Hore“ sa robí akási reorganizácia a „dolu“ nemá kto slúžiť na oddelení nemocníc. A tak môžeme pokračovať celé hodiny.

Mastia si svoje egá, predvádzajú sa ako manekýni na tlačovkách a rečnia o niečom, čo sa týka iba ich. Alebo o nepodstatných hlúpostiach. Pre bežného človeka absolútne nepodstatných. O ich moci, ich postavení či nepostavení, ich vplyve, ich profite, ich (ne)popularite, ich hádkach, ich funkciách a iba o ich absolútne scestných nápadoch. O tých, z ktorých tečie osobný i stranícky egoizmus ako voda z deravého chladiča.

Štát som ja

Ten výrok sa pripisuje francúzskemu kráľovi Ľudovítovi XIV. Slovné spojenie -Kráľ slnko – mal ako prezývku. To si dovolil o sebe tvrdiť buržuj v čase francúzskeho absolutizmu. Na Slovensku však máme parlamentnú demokraciu a štát sme my, občania. Nie tí panáčikovia a paničky oblečené „od Diora“ či len tak, pobehujúce po parlamente v teplákoch. Tu, na Slovensku, im absolútne nič nepatrí. Všetko, čím disponujú, je im iba prepožičané. Od moci až po ich hmotné požitky. Prepožičané občanmi, od ktorých pochádza ich dočasná a zverená moc. Nie ich absolutizmus. A platené občanmi, nezabudnime dodať.

Na to tu fakt nie sú

Nie, na to, aby nám nadávali, verejne, z tlačoviek, na sociálnych sieťach či v anonymných mailoch, na to tu fakt nie sú. Nie sú tu ani na to, aby nás poučovali, karhali a hodnotili. Oni nám tu majú slúžiť. Iba slúžiť. Nič viac. V kostole miništrant slúži farárovi a v parlamentnej demokracii minister slúži občanovi. Viete si predstaviť, že prídete do chrámu a tam na vás miništrant naziape, ako ho nechápete, ako mu hádžete polená pod nohy, ako ho znechucujete a potom si vezme od vás do zvonca niekoľkotisícovú mzdu? A odíde na pár dní či v prípade poslancov na pár týždňov na vami platenú dovolenku? Aj bez vypísania dovolenkového lístka?

Zabudli sme na základné princípy demokracie

Demokracia ako forma štátu sa zakladá na princípe rovnosti občanov, ktorí sú zdrojom štátnej moci. Na princípe podriadenia sa menšiny väčšine, princípe ochrany menšiny a princípe časovej obmedzenosti poverenia mocou. Demokracia sa okrem toho chápe aj ako štátna forma, založená na systéme slobody a poriadku tak, aby sa zaručovali práva jednotlivcom aj celej skupine. V rámci demokracie v konečnom dôsledku ide o účasť na štátnej moci. Pritom musia existovať aspoň dve protistrany, lebo v opačnom prípade dochádza k rozpadu demokracie ako formy štátu.

Rovní a rovnejší

To poznáme dobre. To tu bolo a mysleli sme si, že nebude. Ale stále je a dokonca sú tu už aj nerovnejší a najrovnejší. Tí prví odsúdení na svoj status tými samozvanými druhými – najrovnejšími. Tu sa nepodriaďuje menšina väčšine, ale väčšina doslova drží hubu a ohýba sa pred menšinou. Ako inak by mohla byť lídrom moci strana s nejakou cca 13-percentnou dôverou, ktorá vlastne ani stranou nie je? O slobode a poriadku by sa tu dali písať kilometre viet. O slobode a poriadku na Slovensku. A o právach jednotlivcov či skupín radšej ani nezačínať. Tu má „právo“ iba ten, kto momentálne práve znásilňuje moc v parlamentnej demokracii. Beztrestne. A odhodlane s arogantným výsmechom tých „bezmocných“.

Úplne mimo reality

Absolútne nevedia, ako žijú ľudia. Absolútne nevedia, čo je to ísť na nákup a kde naň zobrať. Nevedia, čo je to zaplatiť školné poplatky a školské potreby. Nevedia, ako so životom a núteným umieraním bojujú neúplné rodiny. Nevedia, čo je to dostať výpoveď, lebo sa uzniesli, že oni ju štyri roky dostať nesmú. Inak by to nebolo v súlade so zákonom. Nevedia, čo je to celý mesiac umývať riad v školskej jedálni a nedostať za to ani len toľko, čo oni minú za jeden večer v kaviarňach „unavení po práci“. A často aj spití ako „dánske dogy“.

Paralelný svet

Je pandémia, sme pred vrcholom ďalšej vlny. Oni si riešia v parlamente svoje a scestné, absolútne odťažité úchylné nápady. Fabriky odstavujú výrobu, lebo všetko je tak drahé, že sa neoplatí vyrábať. Ľudia nič nekupujú, lebo nemajú za čo. Deti už nemajú záujem o vzdelanie, lebo vzdelanie a kultúra je týmto barbarom moci úplne cudzia. Dá sa predsa kúpiť, ukradnúť, sfalšovať. Nemáme dosť „svetlých“ príkladov?

Ozaj, ak ste mladšie ročníky, prečítajte si od Karla Čapka *Vojnu s mlokmi*. Je to román o krajine, kde sa to všetko obráti v neprospech človeka. O bezohľadnosti a neustálych požiadavkách. O mlokoch, o tvoroch s obmedzeným myslením a cítením. O ich sile, ktorá je postavená na tom, že myslieť a rozhodovať smie iba ich vodca.